No. 1622 Zaterdag 30 Januari 1915. 32ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

DE OORLOG.

't Schijnt cynisch wreed, maar wij verheugen ons, dat de wederzijdsche belegering is opgebroken en de troepen overal weer tot volle actie zijn gekomen.

Nu het toch eenmaal oorlog is, hopen we, dat de verschillende partijen het maar zoo gauw mogelijk uitvechten.

In de laatste acht dagen zijn er vele stoute, koene daden te vermelden.

De Verbondenen hebben het in België zeer zwaar te verantwoorden gehad. Nieuwpoort, reeds lang plat geschoten, werd weer eens opnieuw door de Duitschers gebombardeerd om de Verbondenen uit hun stelling te verdrijven. Maar in plaats van achteruit, zijn de Verbondenen vooruit gegaan en hebben zich nieuwe posities veroverd in Lombaertzijde. Dit punt is van strategische beteekenis, gelijk wel blijkt uit de vele gevechten, welke daar geleverd werden. Men vergete niet, dat nog altijd het yzergebied overstroomd is. Het water houdt de Duitschers op een afstand, maar ook de Verbondenen. De droge plekjes en hooger gelegen wegen zijn daar nu goud waard. Langs de vrijgebleven duinen opkruipend, hebben de Verbondenen nu een prachtig standpunt veroverd om hun zwaar geschut op te stellen, en daarmede de opslagplaatsen van voedsel en ammunitie der Duitschers te beschieten.

Ook rondom Yperen werd weder herhaaldelijk en zwaar gevochten, maar ook hier handhaafden de Verbondenen hun veroverde stellingen. Zeebrugge heeft ook weer eens bezoek gehad van vliegeniers, die met hun bommen een onderzeeër vernielden, een benzine-tank in brand schoten, alsmede een kruit-magazijn, waarbij ook talrijke manschappen omkwamen.

Op hunne beurt hebben de Duitsche vliegeniers weer Duinkerken gebombardeerd en de Engelsche kust. Een heele reeks steden werd daar bezocht, maar men is daar thans op hun komst voorbereid en dooft eenvoudig alle lichten, zoodat zij niet zien kunnen waar zij zijn. Maar de vliegeniers lieten hun zoeklichten op de glinsterende spoorstaven vallen en volgden de spoorlijn. Zoo kwamen ze vanzelf in de met elkander door het spoor verbondene steden. De materiëele schade door hun bommen veroorzaakt is betrekkelijk gering, maar er werden helaas toch nog verschillende menschen, mannen, vrouwen en kinderen, gedood.

In den Elzas heeft Grl. GALIENI, de Gouverneur van Parijs, de leiding op zich genomen, daar Grl. PAU met een eervolle opdracht naar Rusland is gereisd om een Grootvorst een hooge onderscheiding te overhandigen. De Franschen nemen hoogere posities in dan de Duitschers, die in de nauwe dalen en bergpassen zeer veel last van de kleine bergstroomen en riviertjes hebben, terwijl zij voortdurend door hun vijand worden beschoten.

In het Noorden van Frankrijk wordt over en weer gestreden met afwisselend geluk, maar van de gedeeltelijke overwinning der Duitschers bij Soissons is door hen verder weinig partij getrokken.

Het hoofdnieuws van de week is echter het Zeegevecht tusschen Duitsche en Engelsche dreadnoughts, waarop reeds zoo lang werd gewacht.

Het gevecht heeft plaats gehad in de Noord-Zee, ± 100 mijl ten N. van Nederland.

Zaterdagmorgen 23 Januari, heel in de vroegte, voer een Engelsch eskader, bestaande uit slagschepen en lichte kruisers onder commando van Vice-Admiraal DAVID BEATTY en een flottielje torpedovernielers onder Comodore Tyrwhit, toen plotseling aan den horizon vier groote Duitsche slagschepen zichtbaar werden, die vergezeld van lichte kruisers en torpedojagers, in de koers van de Engelsche kust stevenden. Niet zoodra had de Duitscher den Engelschman opgemerkt, of hij wilde zich weer binnen zijn mijnengordel terugtrekken. Het werd een woedende jacht tusschen de Engelschen en de Duitschers. Ten slotte kreeg de super dreadnought *Lion*, die voorop ging en gevolgd werd door de *Princes Royal*, *New-Zeeland* en *Indomitable*, den Duitschen gepantserden kruiser *Blücher* onder schot, ofschoon slechts de puntjes der masten aan den horizon te onderscheiden waren. De Duitsche *Derflinger*, *Seydlitz* en *Moltke* hielpen toen een handje mee om de schoten te beantwoorden.

Om half tien begon dit gevecht op zee en om één uur zonk de *Blücher*, na eerst een weinig uit de gevechtslinie gestoomd te zijn. Van de 885 opvarenden werden er slechts 123 gered. De Duitschers wisten zich te dekken door de drie 42 cM. kanonnen van Helgoland en liepen een vluchthaven binnen.

Den volgenden dag schijnt er nog een nagevecht te hebben plaats gehad tusschen kleine kruisers en torpedo's, althans de Duitsche *Gazelle* liep deerlijk gehavend een Zweedsche haven binnen, terwijl de Engelsche torpedoflottielje de haven van Edenburg binnenviel met nog 81 overlevenden der BLUCHER. Ook Commandant ERDMANN bevond zich onder deze laatsten. Om zijn moedig gedag liet men den Commandant zijn degen behouden.

De geestdrift in Engeland over deze overwinning op zee is buitengewoon. De Engelschen verloren slechts 1 officier en 13 matrozen aan dooden, 3 officieren en 26 matrozen waren gewond.

Aan wien de schuld?

Men schrijft uit Noorwegen:

Het Katholieke Noorsche Weekblad „Sint Olaf" dat, voor zoover zijn bestek het toelaat, bij voorkeur in zijn oorlogsnieuws de mooie daden van heldenmoed, zelfopoffering en godsdienstzin ter vermelding waardig keurt en alles vermijdt, wat geschikt is om haat te wekken of antipathieën te bestendigen, schrijft onder bovenstaanden titel een belangrijk opstel, dat ieder ter harte kan nemen.

Aan wien de schuld? aldus vraagt het. Geen vraag komt bij hoog en laag in deze dagen van rampspoed dikwijlder ter tafel dan deze: Wie draagt de schuld van dezen oorlog en van zijne verschrikkingen? Sommigen, misschien de meesten, zeggen: „'t Spreekt van zelf, dat hij het is, die den oorlog verklaarde." „Neen", zeggen de anderen, „hij is 't, die door zijn oorlogstoebereidselen en zijn geweldige mobiliseering den anderen tot de oorlogsverklaring heeft gedwongen, om zelf niet weerloos overvallen te worden."

„En wie draagt de schuld van het verwoesten der monumenten, van het in puin leggen van steden en dorpen, van het neerschieten der burgers?" „Zij, die het deden", zeggen wederom sommigen, misschien wel de meesten. „Neen" — zeggen anderen — „niet zij, maar diegenen, die de monumenten tot oorlogsdoeleinden gebruiken, en, in strijd met 't volkenrecht, verraderlijk soldaten vermoordden of gewonden verminkten."

Ieder, wiens vaderland in den oorlog betrokken is, antwoordt onfeilbaar, dat hij, die tegen het dierbaar vaderland oorlog voert, de heele schuld draagt. Zij denken er niet aan, dat toch beide partijen in dezelfde zaak onmogelijk schuldig en onschuldig kunnen zijn, en vooral denken zij er niet aan, dat zij zelf in de meeste gevallen niet in staat zijn, zich een zaakkundig oordeel te vormen. Verreweg de meesten toch hebben noch de feitenkennis, noch de overige bewijsmiddelen tot hunne beschikking, zonder welke toch een rechtvaardig oordeel onmogelijk is. Men laat eenvoudig of zijn gevoel of zijn belang het oordeel vellen — en er zijn geen onrechtvaardigere oordeelen dan juist deze. Willen wij ons niet blootstellen aan het gevaar, ons schuldig te maken aan onrechtvaardigheid, dan moeten wij erkennen en toegeven, dat wij inderdaad niet weten, wie onmiddellijk verantwoordelijk is voor dezen oorlog en deze verwoestingen en wie derhalve voor God voor deze zware schuld ten gerechte zal gedaagd worden. Maar dit belet ons als christenen niet, te achterhalen, wie de middellijke verantwoordelijkheid van al dien rampspoed draagt.

Wanneer men een steen in 't water werpt, dan is zonder twijfel de steen de naaste oorzaak van de stoornis in 't water; de eigenlijke oorzaak ligt in hem, die den steen wierp. Treft ons de zweepslag van een vijandelijken aanval, dien wij voor onverdiend houden, dan is het zonder twijfel de zweep, die we voelen, maar wij moeten toch er aan denken, dat eene hoogere hand de zweep voert.

God laat toe, dat wij getuchtigd worden, en de oorlog is een bezoeking van Zijne hand. Wee ons, wanneer wij, als Jerusalem, den tijd onzer bezoeking niet erkennen; wanneer wij, onder de straffende hand Gods, niet inzien, dat God de wereld straft, en ons met de wereld, om onzer zonden wille. Want wij zijn zelf de werkelijke schuldigen. Denken we er slechts aan, dat enkele maanden geleden, wij allen het eens waren, dat het zóó niet langer kon voortgaan. Dreigde niet het ongeloof, dat alles wat heilig is wil verpletteren en met steeds grootere driestheid optreedt — en met het ongeloof eene weerzinwekkende schaamteloosheid en eene grenzenlooze onzedelijkheid — als een stormvloed heel Europa te overstroomen? Werden niet reeds de kinderen van de christelijke zedeleer vervreemd door eene moraal zonder dogma? Werd de godsvereering niet bespot, de heiliging van den Zondag niet systematisch veronachtzaamd? Werd niet de heiligheid van het huwelijk op cynische wijze aangevallen en ondermijnd? De geboden Gods, de geboden der Kerk en die der natuurwet in 't openbaar veracht? Het bestaan van God voorgesteld als een hinderpaal voor aardsch geluk, zoodat men dit bestaan ontkende en het genot en den rijkdom als afgoden aanbad? Ontkende men niet de onsterflijkheid der ziel en de straf van het hiernamaals? Werd niet over al het bovennatuurlijke een banvloek uitgesproken? Stond de Kerk, de hoedster van het bovennatuurlijke leven, niet in vele landen bloot aan de ruwste vervolging en onderdrukking; en miskenden zelfs diegenen, welke als goede Katholieken te boek wilden staan, haar gezag niet?

Hand in hand hiermee ging eene mateloosheid in spijs en drank en eene bandeloosheid in de kleeding, zooals men ze slechts in het heidendom kan vinden. Het christelijk ideaal, de navolging van Christus, verdween meer en meer; dikwijls zóó zeer, dat men verschrikt uitriep: „Hoe kan God 't nog langer dulden?"

En nu, nu de geesel Gods over ons is gekomen, nu vragen we vol verbazing: Wie draagt de verantwoordelijkheid voor deze bezoeking?!

Dat ieder op zijn eigen borst kloppe en zegge: mea culpa, mea maxima culpa; ik zelf en mijne medemenschen zijn in de ontaarde maatschappij de groote schuldigen.

Gelukkigerwijze straft God altijd als een Vader. De tuchtiging in Zijn hand is altijd een geneesmiddel. Een pijnlijke operatie moet de ziekte uitroeien, die voor de maatschappij ten doode zou zijn. Hoe gewilliger wij de rampen dragen en ons voegen naar Gods inzichten, des te minder streng en des te korter van duur zullen de straffen zijn.

Zie, dat is de christelijke opvatting van den tegenwoordigen lijdenstijd. Waarom dan den vijand haten? Laten we de zonden haten; eerst en vooral de eigen zonden, die over het menschdom deze tuchtiging hebben gebracht. Wij weten toch, dat slechts een zeer, zeer klein gedeelte van hen, die men nu „vijand" noemt, werkelijk schuld hebben aan dezen oorlog, dien zij lijden en betreuren zooals wij. Bijna al deze „vijanden" kunnen wij „broeders in Christus" noemen; en God verlangt, dat wij alle menschen beminnen, zelfs onze wezenlijke vijanden; hoe zouden we dan onze broeders kunnen haten? Zouden we ze haten, dan worden we veel schuldiger dan de meesten hunner.

Daarom: haat niet, veroordeel niet, en grijp niet in het recht Gods, Die sprak: „Aan Mij is het oordeel", maar luister naar Gods woord, dat ons liefde voorschrijft jegens onze vijanden en vergiffenis eischt tot zeven maal zeventig keer.

Belgie lijdt gebrek.

In een persgesprek deelde de heer W. A. van der Veen, voorzitter van de Nederlandsche afdeeling van het uitvoerend comiteit van het Antwerpsch Centraal Bureau voor Vluchtelingen het volgende mede over den toestand der in België gebleven Belgen.

Daar zijn te veel zaken, zoo begon de heer Van der Veen, die kunnen leiden tot ontstemming, tot misverstand, te groote moeilijkheden om uit een werkelijk neutraal oogpunt de dingen te verklaren en recht te laten wedervaren, zoodat ik maar onmiddellijk zal aanvangen met het feit dat de nood er is en ook dat de factoren werkzaam om dien nood te bestrijden te zwak zijn om te

L'Apologetique de la Guerre.

Een bisschop over de Duitschers.

Tot de meest krasse uitingen over Duitschers door kerkelijke gezagdragers behooren de volgende verklaringen, door mgr. Bonnefoy, bisschop van Aix, afgelegd aan den publicist Contamine de Latour en gepubliceerd in de „Gaulois." Ik geef ze zonder commentaar:

„Wij moeten ons ontrukken aan dat verfoeilijk zaad der Duitsche filosophie. Ik verzeker u, dat, indien wij dit deden, er een schoone overwinning zou zijn behaald voor de Fransche rede. Overwinnaar zijn op het slagveld is schoon, is verheven, doch den vijand overwinnen op geestelijk gebied is ook noodig. Want de Duitschers zijn er niet mede tevreden, ons ten onder te brengen met hun industrie, hun spionnen en hun legers. Zij hebben ons vergiftigd met hun filosophie, die ten slotte ons karakter heeft misvormd. En dat is een geduchte vijand, vooral, daar wij hem niet voldoende zien, omdat hij in 't geheim tusschen ons is geslopen, zonder dat wij de uitwerking voelden van zijn geleidelijken inval, gluiperig, onverbiddelijk.

„De Duitsche filosophie is het Kantisme, dat alles tot zichzelven terugbrengt, zonder rekening te houden met de openbaring. Het is die, welke de moraal omschrijft als een uitvloeisel van het individu; die beweert, dat de mensch de waarheid niet ontvangt; maar dat hij zelf zijn waarheid maakt. Zij is in kwetsende tegenspraak met onze natuurlijke neiging, met ons geloof, onze tradities, met dat verheven ideaal waaraan wij de superioriteit van ons geslacht verschuldigd zijn. En toch, wij hebben haar invloed ondergaan, omdat zij vleit, en omdat zij bevrijdt van alle breidels.

De filosophie van Kant is een product der Germaansche „Kultur". Nu wij bezig zijn tegen den verdrukker te strijden, moeten wij ons ook van deze verdrukking bevrijden. Laten wij weer geheel Franschen worden met onze gebreken, het zij zoo, maar ook met onze deugden.

Overigens ziet men tot welk een monsterachtige afdwaling het Kantisme in Duitschland heeft geleid: den ellendigen hoogmoed, welke blijkt uit alle daden, en de geschriften van zijn denkers, die doen gelooven, dat de heele wereld geen te groote prooi is voor hun heerschersdroomen, die massamoorden, die manslagen, die plunderingen, die brandstichtingen, die systematische verwoestingen, volvoerd onder voorwendsel van een zoogenaamde beschaving, voorts de afschuwelijke schendingen van de heiligste rechten, waarvoor de Duitschers geen verontschuldiging bieden, maar waarop zij zich beroemen! Hun moraal leeft in hen. Zij „maken zelf hun waarheid!

Priesters in den oorlog.

Eenige dagen na den val van Longwij, vertelt *Le Figaro*, zag een luitenant den sergeant dien hij dood gewaand had, terugkeeren in zijn compagnie.

Gewond aan het hoofd en op twee plaatsen aan de armen was deze onderofficier, na verpleegd te zijn in een ambulance in de achterhoede, nog niet volledig hersteld, teruggekeerd op zijn post.

De luitenant maakte hem hierover zijn compliment, maar raadde hem toch aan, een bewijs te vragen, dat hij zijn wonden in dienst had opgeloopen.

„Dat kan later een nuttig document voor je zijn, zeide de luitenant, om een burgerbetrekking te krijgen......

„Dank u voor den goeden raad luitenant," zeide de sergeant, wien een puntbaardje een krijgshaftig uiterlijk gaf, „maar ik heb eene betrekking, die ik na den oorlog terug krijg...... ik ben priester.

Een heldhaftige priester.

Aan een brief van een pastoor-deken aan Mgr. den bisschop van Wimes ontleenen wij:

„Wij hadden in onze compagnie een priester die wij „onzen redder" noemden, want, zonder hem zouden allen, die aan de kogels ontsnapten, niet meer in leven zijn. In een woud lagen wij in een loopgraaf geheel beroofd van drinkwater. Wij brachten er drie lange dagen door en drie nachten. Er bevond zich slechts water dicht bij de Duitsche loopgraaf.

Al dien tijd heeft die priester, door op handen en voeten langzaam voort te kruipen in het slijk, voor ons water gaan halen uit een bron, die op bijna een kilometer afstand lag. De held deed zoo eenige malen per dag.

Een katholiek soldaat.

Onze Parijsche correspondent schrijft ons:

Treffend is de hulde geweest bij de Requiemmis voor de zielerust van André Lerolle, (zoon van den bekenden katholieken afgevaardigde, en ten gevolge eener doodelijke verwonding op het slagveld overleden) gebracht door abbé Lamay.

overwinnen; dat de moeilijkheden, verbonden aan leniging van dien nood talrijk zijn; dat het simpele feit, dat zich meer dan 7 millioen menschen daar bevinden en goed gekleed en verwarmd moeten worden, een zóó groote beteekenis heeft, dat men zich slechts heeft in te denken in de dagelijksche nooden van ons eigen vaderland met zijn ruim 6 millioen inwoners om eenigszins een voorstelling te krijgen van den omvang van het schrikwekkend vraagstuk. En nu heeft men in Nederland, nog spoorwegen, booten, kanalen, gevestigde handelsorganisaties, post, telegrafie, politie enz. enz. Maar van dat alles bestaat in België slechts een schijn.

Geheele landstreken zooals de beide Vlaanderens, Luxemburg, Henegouwen en dergelijke, zijn totaal afgesneden van het overige deel van de wereld. Behoorlijke documentatie en statistische gegevens, kortom alles wat noodig is om het vraagstuk te overzien, bestaan niet, zijn niet verkrijgbaar. Wat wij van den nood weten, weten wij door aanschouwing in de onmiddellijke omgeving der groote centra en wat men daar ziet, is reeds genoeg om iemand te doen ijzen.

Wanneer er inderdaad een strenge vorst inzet, zullen duizenden sterven. Morgen reeds. Een scherpe Oostenwind zal verder de verzwakte lichamen knakken en kinderen en ouden van dagen zijn dan ten grave gedoemd. Voeg daarbij nog het schrikbarend spook der typhus en andere ziekten — dan is het te begrijpen, dat wij met stomheid geslagen staan, wanneer dan nog een kloeke boodschapper tot ons doordringt en verhaalt van de woningen in kelders, de in puin gestorte huizen, van het bijeen kruipen van verschillende gezinnen, van het strikken van hazen en konijnen, van het vinden van bewaarplaatsen van half rotte aardappelen, die nog als lekkernij gelden, enz.

U zult vragen — zeide de heer Van der Veen — wordt er dan niets, niet genoeg gedaan? 't Zou in hooge mate onredelijk zijn, aldus ging hij voort, om niet met blijdschap en dankbaarheid te wijzen op hetgeen het Comité National de Secours, het Rockefeller Institute en het Relieffund doen en aanvoeren, maar dan komt toch altijd weer het groote probleem om in een in oorlog zijnd land de voedingsmiddelen te brengen op de plaatsen, waar de nood is.

De transportmiddelen zijn te weinig en te traag. De wegen of bruggen vaak slecht of verwoest; de contrôle, die noodig is tegen de spionnage is noodzakelijk, terwijl wisseling der bevelen en inzichten elk oogenblik, ook al niet medewerken om den toestand te vereenvoudigen. Om in deze verwarring eerste hulp te bieden en om in dezen nood daadwerkelijk te helpen, bestond er, zeide de heer Van der Veen, maar één weg: „Men moet ten koste van wat het wil ieder plaatsje kunnen bereiken met levensmiddelen.

Men moet voorts groote voorraden kunnen aanvoeren in goed gelegen centra: men moet geneesheeren en medicijnen wel ter plaatse kunnen brengen en men moet localiteiten kunnen isoleeren, opdat ziekten zich niet verspreiden.

Men moet ook correspondentie mogelijk maken, opdat de meer welgestelden geld kunnen ontvangen uit het binnen- en buitenland. Het bankwezen moet, althans eenigermate, tegen geld kunnen inwisselen geldswaardige papieren, requisitie bons en papiergeld, kortom de rudimenten van een maatschappelijke indeeling moeten mogelijk worden gemaakt.

Ik zwijg nog van herleving van industrie en handel. Deze noodzakelijkheid is voor het moment secundair.

Op de vraag, op welke wijze men dan haast voor dat alles hulp zou kunnen bieden, antwoordde de heer Van der Veen, dat dit alleen mogelijk is, als alle regeeringen (ook van Nederland) den grooten philanthropischen organisaties der wereld steun verleenen en geld zenden, benevens transport-auto's en levensmiddelen. Met een paar honderd dezer voertuigen, zou veel kunnen worden gedaan. Opslagplaatsen van benzine zouden kunnen worden gemaakt. De bescherming der Duitsche militaire overheid zou kunnen worden aangevraagd; faciliteiten voor verkeer kunnen worden verzocht. De zaak in het groot genomen, is geen aangelegenheid, die kan worden geregeld door een oorlogvoerende mogendheid als Duitschland, en hoewel het ongetwijfeld diep zal gevoelen, dat hier een plicht rust op den overwinnaar, is het te begrijpen, dat een Regeering, die verklaard heeft, ten koste van den laatsten man als het moest den strijd tot een bevredigend einde te brengen — dat zulk een regeering haar militaire maatregelen niet zal willen en zal mogen verzwakken, teneinde zich in het overwonnen land met philanthrophie af te geven.

Het is wel eigenaardig, dat, terwijl ik voor een oogenblik naar mijn huis ben gegaan om te ordenen en te regelen — zoo vervolgde de heer Van der Veen — het vele, waarmee het ontwrichte volksleven in België mij bestormt en om voor een oogenblik in den huiselijken kring het Kerstfeest mede te vieren, waarin het „Vrede op Aarde" mij meer wordt dan troost, dit woord in mijn geest zich plaatst tegenover het schrikbeeld van ontbloote koude lijken, versuft neerzittende moeders, weenende hulplooze kinderen en vaders met bleeke gezichten en holle oogen, de radeloosheid ten prooi, vuistballend......

Het ware toch vreeselijk, te denken, dat verder op het Noordelijk halfrond het publiek, in pelsen gedoken, ter kerke gaat, kerstliederen aanheffend en kerstmaaltijden medevierend, elkaar verrassingen bereidt en blijde vreugdekreten van kinderen zich doen hooren — dat daartegenover op een plaats van onze aarde, te midden van de getuigen van oude beschaving, omringd door halfverwoeste kunstwerken eener wereldberoemde cultuur, een volk nederligt, ten doode gedoemd, aangegrepen als door verscheurende dieren, door honger, koude en ziekten. Het dringt meer en meer in de staatkunde der beschaafde staten door, dat sociale wetgeving, zorg voor den ouderdom, ongeval en ziekten, niet is een daad van liefde, maar van recht.

Zou de menschheid niet haar handen kunnen uitstrekken, ook over dit volk?

Zouden de parlementen, de regeeringen, vorsten en vorstinnen, niet ook hunne middelen kunnen zenden en, indien het dan al onmogelijk is om vrede te gebieden, dan toch om getuigenis te geven, dat ook in hun harten het Hemelwoord „vrede den menschen van goeden wille" door hen is ontvangen? Wie kan spreken, wie kan getuigen, wie kan zijn stem doen hooren, zoo, dat de harten worden bereikt?

Het is een der heerlijkste oogenblikken, waarin de Pers zich haar macht en verantwoordelijkheid bewust kan zijn.

De Pers kan de geheele wereld bereiken. Door haar kracht en toewijding kan in deze dagen van stemming de weg worden gewezen aan elkeen, hoog in eere of klein van staat, om mede te werken den nood en den dood in België te bestrijden.

De heer Van der Veen verklaarde feitelijk de eenige te zijn, wien nog ongehinderd veroorloofd is, het contact tusschen Nederland en België in stand te houden. Zijn bureau is te Antwerpen, maar wie helpen wil, meldde zich aan het bureau te Roosendaal, Brugstraat 23. Eventueel inkomende gelden kunnen via de bankiersfirma Laane, aldaar, worden overgemaakt.

De Maasbode.

Wat de Engelschen van de Duitschers leeren.

Vanmorgen, zoo schrijft de oorlogscorr. van de Times, 22 Nov., uit het Pas de Calaisdepartement, vernam ik van een officier der afdeeling motor-rijders verschillende leerzame bijzonderheden over de respectieve voordeelen van gepantserde auto's en motor rijwielen.

Volgens het gevoelen van mijn zegsman is het rijwiel vooral de Duitsche machine, van meer algemeen nut dan de auto.

Een machtige, gepantserde auto voorzien van een ver dragend kanon, heeft volgens dezen officier, een grooten voorsprong door zijn uitmuntende hoedanigheden.

Om echter een wapen te kunnen torsen van een kaliber, dat in evenredigheid staat met den omvang, moet de auto groot en breed en daarom zwaar zijn. Zij is meer dan wenschelijk zichtbaar, zelfs wanneer ze geschilderd is, in de vreemde primitieve tinten, die zoo goed den gepantserden trem verbergen; en ze is onhanteerbaar om de eenvoudige reden, dat het op de wegen van Vlaanderen heel wat tijd kost ze om te doen keeren.

Deze wegen bestaan uit een enge streep grintweg, juist nog ruimte latend voor twee kleine auto's naast elkaar en worden geflankeerd door strepen macadam, wier breedte zeer uiteenloopt en die in dezen tijd van 't jaar louter modderpoelen zijn, daar ze een paar duim lager liggen, dan het midden van den grintweg. Een groot en zwaar voertuig op dit terrein om te wenden is onvermijdelijk een langzaam werk, terwijl de auto onder dit bedrijf volkomen onbeschermd is tegen een aanval.

De motorfiets, bewapend met een klein snelvuur-kanon, zooals deze op groote schaal door den vijand gebruikt wordt, is klaarblijkelijk een wapen van veel grooter bruikbaarheid. Ze is zeer klein, nadert ongezien zoo dicht mogelijk en, gebruik makend van de boomenreeks, die langs iederen weg staan, kan ze lange ritten vol verrassingen maken, aanvallen en veilig terugkeeren.

Zij behoeft zich niet te houden aan den begrinten hoofdweg maar kan over de modderige zijwegen rijden en de groote kuilen vermijden, die den ondergang zijn van den zwaren auto.

Een intelligent berijder — en scherp schutter — kan in een paar minuten een geweldigen hoop kwaad doen met een dezer machines. Zoodra hij zijn punt van aanval bereikt heeft, springt hij eraf, en doet zijn machine een weinig naar links overhellen, terwijl hij zijn snelvuurkanon in de goede houding brengt om bediend te worden. Een handige kerel kan een patrouille of een transportkonvooi neerschieten, op zijn rijwiel springen en wegrijden met een vaart van 50 kilometer in het uur bijna vóór de aangevallenen zich bewust zijn van zijn tegenwoordigheid.

En op zijn terugrit is hij maar een klein en niet gemakkelijk te raken mikpunt in vergelijking met de zware flank van een gepantserden auto, die moeitevol over den nauwen weg terugrijdt.

Wat de Duitschers ook mogen hebben kunnen leeren van het „verachtelijke leger" — wij hebben bijna evenveel kunnen leeren van hunne motor-afdeelingen.

Van de geweldige 10 ton-trekken de wagens af tot het rappe beweegelijke motor-rijwiel toe, hebben onze vijanden alle mogelijkheden van het moderne oorlogs-machien grondig bestudeerd.

Dezelfde solide practische denkbeelden heeft men kunnen bespeuren zoowel in hun transportsysteem als in alle andere dingen.

Engeland bouwt de beste motorrijwielen van de wereld en telt de meeste en beste berijders. Een goedgeoefend korps van ervaren manschappen, die een licht machinegeweer weten te hanteeren, zou zeker een onberekenbaar nut blijken te zijn voor onze strijdmacht.

Koloniaal Verslag.

Mededeelingen van algemeenen aard.

Vervolg.

In den economischen toestand van St. Eustatius viel in het verslagjaar, vergeleken bij het voorafgaand jaar, eenige vooruitgang waar te nemen, die voornamelijk te danken is aan de katoencultuur. Deze gaf betere resultaten dan in het jaar 1912. In dat jaar werd 17,400 K.G. katoen met een nette-provenu van ruim f 33,300 uitgevoerd, en in 1913 27,803 K.G. met een netto-provenu van ruim f 38,000, of aan katoen bijna 60 % en aan opbrengst ruim 14 % meer.

De handel die zich tot den kleinhandel beperkt, ondervond van de ruime opbrengst van de uitgevoerde katoen eenig voordeel, zooals blijkt uit de hoogere opbrengst van het invoerrecht en uit de opbrengst van het accijnsrecht op gedistilleerd, wijn en bier, die ongeveer gelijk was aan de in 1912 verkregene, bij de cijfers van vorige jaren gunstig afstekende opbrengst.

Weliswaar deden 51 schepen minder (d. i. 20 %) het eiland aan dan in 1912, doch de bruto-inhoud der schepen steeg met 9950 M^3 of 75 %.

Ook op Saba was in den economischen toestand eenige verbetering merkbaar. Van den oogst van de twee voornaamste producten van het eiland, nl. aardappelen en uien, die gunstig te noemen was, werden uitgevoerd 26 495 K. G. aardappelen en 2907 K. G. uien en sjalotten, tegen respectievelijk 22,500 K. G. en 710 K. G. in het jaar 1912.

Ook het totaal van den uitvoer naar het buitenland overtrof het totaal daarvan in 1912 met ruim 10 %. Daarentegen nam de totaalwaarde van den invoer uit het buitenland, vergeleken bij de totaalwaarde daarvan in 1912, met ruim 3½ % af.

§ 3. *Gezondheidstoestand.* De Gezondheidstoestand van de bevolking op Curaçao was in het algemeen beter dan in het voorafgaand jaar. Dank zij de overvloedige regens in de eerste en in de laatste maanden van het jaar kwamen, in tegenstelling met 1912, toen zich zeer vele gevallen hadden voorgedaan, slechts enkele gevallen van scorbut voor; daarentegen vertoonden zich vele gevallen van aandoening van de spijsverteringsorganen.

Voor verdere mededeelingen omtrent den gezondheidstoestand en omtrent de hygiënische toestanden op Curaçao wordt verwezen naar bijlagen D en E.

Ook op Aruba en Bonaire was de gezondheidstoestand beter dan in 1912. In de eerste maanden van het verslagjaar deden zich wel eenige gevallen van typheuse koorts en scorbut voor, doch daarna trad verbetering van den toestand in, die tot het einde van het jaar aanhield.

Op de bovenwindsche eilanden der kolonie was de gezondheidstoestand der bevolking gunstig.

§ 4. *Regenval.* Een overzicht van den regenval op de verschillende eilanden der kolonie is opgenomen in bijlage F, terwijl in bijlage G te vinden zijn de maandelijksche gemiddelden van de weerkundige waarnemingen in het fort Amsterdam op Curaçao.

§ 5. *Waterverschaffing.* Met betrekking tot den waterstand in de gouvernementsputten op Curaçao wordt verwezen naar de bijlage H. Omtrent den aanleg van putten en dammen worden in hoofdstuk J, Landgebouwen en Openbare werken, eenige mededeelingen gedaan.

Op Aruba werd een der groote waterkuilen, bekend als „tankie Leendert," schoongemaakt en werden een paar putten gerepareerd, terwijl door particulieren twee putten werden gegraven, die beiden redelijk goed water gaven.

Door aankoop van een perceel in het 3de district werd een watergat (tankie) vergroot.

Al de met gouvernementssubsidie gebouwde dammen verkeerden in goeden toestand; de dam, die in het jaar 1912 was doorgebroken, werd hersteld.

Op St. Martin is een nieuwe put te Cul-de-Sac gegraven en is een aanvang gemaakt met het graven van een grooten put te Koolbaai; het watergat (tankie) te Prinsenkwartier werd schoongemaakt en het metselwerk van den gouvernementsput aldaar vernieuwd.

Taylor's put op St. Eustatius leverde in de droge maanden 3350 H. L. water tegen 3650 H. L. in het jaar 1912

Door den grooteren regenval hebben de regenbakken in de behoefte aan waterverschaffing op Saba kunnen voorzien, zoodat de bevolking geen gebruik behoefde te maken van de bronnen aan het strand.

§ 6. *Koloniaal- en Schoolmuseum.* Dit museum is gevestigd in een der lokalen van de Hendrikschool op Curaçao; het mocht zich ook in 1913 verheugen in de belangstelling van vreemdelingen en inwoners. Bijzondere zorg werd besteed aan de schoolbibliotheek, waarvoor verscheidene present-exemplaren inkwamen. Van het tentoongestelde werd meermalen gebruik gemaakt bij het onderwijs

§ 7. *Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond.* Op ultimo December 1913 telde de groep: op Curaçao 174, op Aruba 25, op Bonaire 13, op St. Martin 5, op St. Eustatius 5 en op Saba 3 leden.

Ook in 1913 ondervond de groep van het koloniaal bestuur medewerking in haar streven om door geldelijken steun jongelieden aan te moedigen zich in het moederland verder te bekwamen. Zij keerde drie beurzen uit tot een gezamenlijk bedrag van f 550.

§ 8. *Curaçaosche Padvinders-Organisatie.* Deze op het eiland Curaçao tot stand gekomen vereeniging heeft ten doel mede te werken tot opleiding van de Curaçaosche jeugd tot goede en flinke staatsburgers, door bij hen aan te kweeken eerbied voor het gezag, tucht en naastenliefde.

Op den 31sten December 1913 telde de organisatie 93 gewone leden, die de contributie betalen, een hoofdleider met elf onder zijn leiding werkende troepleiders, en 74 jongens van den leeftijd van 11 tot 18 jaren, die als leerlingen-padvinder bij de organisatie waren aangesloten.

§ 9. De haven van Curaçao werd bezocht door den Amerikaanschen kruiser *Des Moines*, van 30 Augustus tot 3 September 1913, en verder door het Venezolaansch jacht *Julia* van 20 tot 22 September 1913 en door de Amerikaansche jachten *Oneida* en *Warrior*, respectievelijk van 22 tot 23 en van 23 tot 25 Januari 1914.

§ 10. Op den 10den Augustus werd St. Martin bezocht door den Gouverneur van Guadeloupe, vergezeld van den burgemeester van het Fransch gedeelte van het eiland, den kolonel en den commandant van het Fransche koloniale leger

---

„André Lerolle — aldus de lijkredenaar — was boven alles een vriend der H. Eucharistie; zijn voornaam, Tharcisius, scheen hem ertoe te bestemmen. Hij naderde elken dag ter H. Tafel, en zelfs toen hij te Marly-le-Roi woonde en door zijn bezigheden verplicht was, dagelijks een zeer vroegen trein naar Parijs te nemen, vertrok hij nuchter en ontving de H. Communie in de St. Louis d'Antin.

In het leger bleef hij zoo trouw mogelijk de veelvuldige H Communie beoefenen en den 8sten December, op het feest van de Onbevl. Ontvangenis der H. Maagd, klopte hij reeds te 4 uur in den morgen aan de deur der sacristie, om het Brood der Sterken te mogen ontvangen. Hij was buitengewoon dapper en bezield met dien moed, welken de Christus, die voor ons zijn leven gaf, weet te schenken.

Als korporaal van het 18e werd hij door zijn superieur gelukgewenscht wegens zijn moed en zijn kalmte in den strijd. Bij de eerste gelegenheid, gaf zijn chef bevel tot een bajonetaanval. Lerolle stormde voorop en zijn buitengewone dapperheid werd door alle manschappen van zijn sectie bewonderd. Hij stierf een heiligen krijgsmansdood."

Een bekeering.

Aan een brief van een Fransch artillerist ontleenen wij het volgende:

Dezen morgen hebben wij in de open lucht een gezongen H. Mis bijgewoond voor de dooden, waarbij de geestelijke geassisteerd werd door twee luitenants. Op de voorste rijen hadden twee generaals met hun staf plaats genomen, vervolgens de officieren en bijna alle manschappen van het regiment. Verscholen achter een boom bemerkte ik nog een generaal, van wien bekend is, dat hij vrijmetselaar is.

De plechtigheid was roerend en op het oogenblik, dat de zegen werd gegeven, is het vaandel ontplooid. Velen waren de tranen in de oogen gekomen. De toespraak, welke de aalmoezenier hield, was de druppel, welke het glas deed overloopen. Het was een toespraak vol gevoeld patriotisme, met aandacht en ontroering aangehoord.

Maar dat alles was nog niets bij hetgeen wij te aanschouwen kregen na de H. Mis De generaal, die zich gedurende de geheele H. Mis had verborgen gehouden, kwam met de tranen over de wangen op den aalmoezenier toe en vroeg hem zijn biecht te hooren. Ziedaar een overwinning en wie weet hoeveele van dergelijke gebeurtenissen elders aan het front zich afspelen!

Een jeugdig sergeant, lid van de patronaatsvereeniging van Hermebout, heeft de gewoonte zijne mannen met den volgenden krijgskreet aan te moedigen: „Vertrouw op God, jongens, Hij strijdt met ons!" allen gaan dan ten stormloop, na het teeken des kruises te hebben gemaakt.

Zou men niet meenen, weer te leven in de tijden van Jeanne d'Arc?

Bekeeringen in het Fransche leger.

Abbé A. Bertrand, kapelaan te Saint-Germain de Poulamer, bisdom Lavale, luitenant van het 124ste infanterie-regiment, gedood den 4de November in het gevecht bij Andéchy, schreef eenige dagen voor zijn dood aan iemand, die hem gezegd had niet te gelooven aan zooveel bekeeringen op het slagveld:

„Gij wilt beweren, dat er geen bekeeringen plaats vinden? Ja, gij zijt niet in den oorlog, gij weet het dus niet. God alleen kent de verborgenheden der harten, dat is waar, maar ik kan u verzekeren, dat Hij reeds vele bekeeringen heeft voltrokken sedert het begin van den oorlog. Ik zou u namen kunnen noemen, namen, die ook gij kent van lieden uit allen rang en stand, die volkomen zijn veranderd. Zij snoefden vroeger in de kazerne en in hun burgerlijk leven en gingen God voorbij, maar het gevaar maakt hen wijzer en zij keeren terug tot hun Meester, van wien wij allen onzen oorsprong nemen. De slechtsten worden goed en beloven God, beter te worden, zij worden heel goed, wanneer zij het geluk hebben terug te keeren. Zelfs de sectarissen worden bekeeringen.

Velen bidden thans den rozenkrans in de loopgraven, nadat zij vroeger kleine anti-clericale despoten waren in plattelandsplaatsjes. En gij zegt, dat er geen bekeeringen plaats hebben? Kom toch eens een kijkje nemen hier: er zijn er, die mij missaaltjes vragen voor de loopgraven, verstaat ge? De bekeeringen zijn aanzienlijk in getal en bij de intellectueelen nog het meest. Aan het front en met den dood aan de zijde lacht men niet dwaas meer, zingt men geen slechte liedjes meer en spreekt men geen slechte taal. Vaak hoor ik liederen zingen zonder lichtzinnigheid, godsdienstige hymnen of volksliedjes vol vrome herinnering aan vrouw en kinderen in alle onschuld, er zijn geen zwetsers meer of pochhanzen, er heerscht vrees voor den Meester, en de Meester is niet meer de generaal of de Minister, het is het groote Hoofd der legers, het is God."

van Guadeloupe, Martinique en Fransch Guyana, den chef van den militairen geneeskundigen dienst te Guadeloupe en den Gedeputeerde van Guadeloupe, den heer ERRAS.

Algemeen en Gewestelijk Bestuur.

De Gouverneur bezocht meermalen de buitendistricten van het eiland Curaçao en deed van den 16den tot den 31sten Mei eene inspectiereis naar de eilanden St. Martin, St. Eustatius en Saba.

Raad van Bestuur.

Gedurende het verblijf in Nederland van den heer mr. J. B. GORSIRA ondervoorzitter van den Raad van Bestuur, werden, bij gouvernementsbeschikking van 28 Maart 1913 No. 258, de heeren L. V. LEYBA, oudste lid van dien Raad, en mr. PH. F. DE HASETH EVERTS, tijdelijk belast met de functiën respectievelijk van ondervoorzitter en lid van voormeld college.

Koloniale Raad.

De heeren MORDY S. L. MADURO en A. G. STATIUS MULLER werden met ingang van den tweeden Dinsdag der maand Mei benoemd on derscheidenlijk tot voorzitter en ondervoorzitter van den Kolonialen Raad, en tot leden de aftredende leden A. G. STATIUS MULLER, J. SUTHERLAND en C. S. GORSIRA J.PEz.

Ter voorziening in de vacature, ontstaan door het ontslag nemen van den heer H. P. DE VRIES als lid van dien Raad, werd als zoodanig benoemd de heer mr. B. DE GAAY FORTMAN.

Tijdens de afwezigheid in het buitenland, zoowel van den voorzitter als van den ondervoorzitter werd het lid van den Raad dr. J. P. EVERTSZ Hz tijdelijk belast met de waarneming der functiën van ondervoorzitter.

Raden van Politie.

Op Aruba en Bonaire werden de aftredende landraden J. C. CROES en J. E. R. HERRERA herkozen.

Op Saba werd in de plaats van den overleden landraad TH. HOLM eerst de heer ARTHUR W. SIMMONS tot landraad verkozen en toen deze daarvoor bedankt had, de heer E. W. C. ANSLYN.

Gedurende het aan den heer H. J. BEAUJON, gezaghebber van Aruba, verleend verlof van twee maanden, waren diens functiën opgedragen aan den heer F. K. THIELEN, districtmeester van het 4de en 5de district van het eiland Curaçao.

Aan den heer G. J. VAN GROL, gezaghebber van St. Eustatius, werd tot herstel van gezondheid, met ingang van den dag van vertrek uit de kolonie, in de eerste helft van Maart 1914 een jaar verlof naar Nederland verleend; met de waarneming van het ambt werd belast de heer P. L GORSIRA, gezaghebber van Saba, terwijl aan den heer W. A. C. WILLEMSEN, 1ste commies op Curaçao, de waarneming van laatstgenoemd ambt werd opgedragen.

Op het eiland Curaçao hielden de districtmeesters de voorgeschreven zittingen geregeld op de daarvoor bepaalde dagen en bezochten de bevolkte gedeelten hunner districten.

In P. B. 1914 No. 7 is afgekondigd het gouvernementsbesluit van 18 Februari 1914, houdende wijziging van de instructie voor de districtmeesters op Curaçao, vastgesteld bij besluit van 22 Februari 1906 (P. B. No.7.)

Berichten uit de Kolonie.

Beter laat dan nooit.

Zeer tot onze spijt verzuimden wij verleden week melding te maken van de welverdiende hulde, den Sergeant-Majoor H. C. E. DE JONGH te beurt gevallen bij gelegenheid van zijn vijf en twintig jarigen dienst.

Wij haasten ons deze onvrijwillige nalatigheid te herstellen.

Op zijn jubeldag heeft de Kapitein Commandant der troepen en van het garnizoen Majoor DE JONGH hartelijk toegesproken ten aanhoore van alle manschappen en hem eere gegeven voor zijn smetteloozen Staat van dienst. Zulk een plichttrouw militair mag gerust ten voorbeeld worden gesteld. De commandant hechtte hem de gouden eeremedaille voor 25 jarigen dienst op de borst.

De Heeren Onderofficieren brachten hun aller vriend des avonds een serenade en boden hem een porceleinen pendule aan.

Al komen wij als het hinkende paard achteraan, onze gelukwenschen aan Majoor DE JONGH zijn welgemeend en oprecht.

Dito, dito.

Toen ons blad Zaterdagmiddag reeds was verschenen, ontvingen wij het beleefd verzoek om onderstaand stukje op te nemen over de

Marine-uitvoering.

Het batig saldo van de op 14 Januari gehouden uitvoering bedraagt f 300 en zal per komende mail aan het „Koninklijk Nationaal Steuncomité afgedragen worden.

We betuigen onzen hartelijken dank aan allen, welke op eenigerlei wijze medehielpen de uitvoering te doen slagen.

Even mag hier wel opgemerkt worden, dat de vereenigingen aan boord Hr. Ms. *Heemskerck* en uitvoering in geen verband staan met de vereeniging *Onze Vloot*, zooals abusievelijk vermeld werd.

Het doel van deze en mogelijk latere uitvoeringen is en blijft Liefdadigheid.

DE BESCHERMHEER.

Het was de *Amigoe di Curaçao*, die verband zocht tusschen *Onze Vloot* en de marine-uitvoeringen.

Niet alsof deze uitvoeringen gegeven werden ten bate van *Onze Vloot*, maar juist omgekeerd, wij vroegen steun en medewerking van *Onze Vloot* ten bate der uitvoeringen. Men leze ons stukje er nog maar eens op na.

De liefdadigheid kan slechts winnen, als de marine-uitvoeringen nog beter worden gesteund.

Intusschen, een Hoezee voor onze Jantjes met hun prachtig succes!

Kunstavond.

Zaterdag a. s. 6 Februari, zullen eenige Dames een Kunstavond geven voor de armen.

De uitvoering wordt gegeven in het *Theater Naar*. Naar wij vernemen zijn alle plaatsen zoo goed als uitverkocht.

Nieuwe Politiepost.

Met genoegen kunnen wij melden, dat in de Werf-straat een politiepost zal worden opgericht.

Dit zal geschieden op verzoek van eenige bewoners, uit die buurt, die zich persoonlijk gewend hadden tot den Procureur-Generaal.

Wij heeten het een verblijdend teeken, dat de rustige burgers prijs stellen op de waakzaamheid onzer Politie en hare medewerking zelf gaan inroepen.

Koloniale Raad.

Donderdagavond was de Vergadering voltallig onder Voorzitterschap van den Heer MY. S. L. MADURO, die zijn tevredenheid uitsprak weer in den Raad te kunnen zitting nemen. De Voorzitter bracht lof aan den Onder-voorzitter voor diens waarneming en begroette het nieuwe lid H. STATIUS MULLER. De Ondervoorzitter, de Heer A. G. STATIUS MULLER bedankte.

Zonder discussie, noch hoofdelijke stemming, werd de Pontjes-wet (het nieuwe tarief) goedgekeurd, alsmede een wijziging in het B. Wetboek.

Bij de candidaatsstelling werden de drie aftredende leden, Dr. H. A. DE CASSERES, B. E. VAN DER VEEN ZEPPENFELDT en Dr. J. P. EVERTSZ Hz. gekozen als eerste candidaat, en als tweede de Heeren D. DE MARCHENA JR Mr. CH. DE LA TRY ELLIS en C. A. JONES.

Boekenschouw.

Bij C. L. VAN LANGENHUYSEN te Amsterdam is het 2e deel verschenen der *Verklaring van den Nederlandschen Kathechismus* door D. J. J. DE KOK, met medewerking van en ingeleid door W. v. D. HENGEL Deel II handelt over de Geboden.

De methodische behandeling der stof verraadt den practischen meester. De ondervinding leerde hem op welke wijze de leerlingen het gemakkelijkst de les volgen, en er het meeste nut uit trekken. De levendige voorstelling der omstandigheden waaronder God zelf in het Oude Verbond zijn geboden afkondigde, of Christus in het Nieuwe Verbond persoonlijk deze geboden verklaarde, geven aan het boek den echten stempel van Godsdienstonderricht en Christelijke Leering. God zelf spreekt tot ons, Christus zelf treedt als Leeraar op.

Op deze wijze ontvangt de leerling bij iedere les in den Kathechismus tevens een rijken schat van Bijbelsche Geschiedenis. Het een steunt het ander. De Godsdienst leeft en wordt aanschouwelijk gemaakt. De mooie, pakkende voorbeelden helpen het geheugen om de kern- en keurspreuken der H. schrift goed te onthouden.

Een Kathechismusles, volgens deze methode gegeven, legt een diepen grondslag voor het Godsdienstig leven, het verklaart de Katholieke leer, en geeft heerlijke lessen vol levenswijsheid voor den Katholiek van de daad.

Wij wenschen aan dit boek een breede verspreiding.

Op zoek naar werk.

Nu er op ons eigen eiland weinig te verdienen valt, gaan vele mannen naar Venezuela op zoek naar werk. In en om Maracaibo is er deze dagen nog al veel werk, ook in de suikerriet-velden.

Hopen wij, dat spoedig de eigen Kolonie een voldoend bestaan kan geven aan hare inwoners.

Werkverschaffing.

Op verschillende plaatsen van ons eiland is men druk bezig met het herstel der wegen. Een uitstekende manier van werkverschaffing; vele monden vinden brood en het werk, dat wordt uitgevoerd, strekt tot nut van het algemeen.

Mogen wij bij deze gelegenheid er nog eens aan herinneren, dat steil af- en oploopende overlaten, erg hinderlijk zijn voor de voertuigen, ezelkarren zoowel als auto's? Langzaam glooiende hellingen zijn 't beste.

De nieuwe weg naar Hato is zeer goed aangelegd; er werd ruim gerekend op den watersafvoer om aldus den weg droog en goed in orde te houden, maar de twee, drie overlaten loopen te kort en te scherp op en af. Bij wijze van werkverschaffing zijn dergelijke overlaten, zeer ten gerieve van het publiek, gemakkelijk en met weinig kosten te veranderen.

Zoo ook de overlaten op den grooten weg naar de Beneden-districten, en in de Stad die welke den Waterkant van de Overzijde verbindt met de Breede Straat. In de Breede Straat zelve zijn ze uitstekend. De geperste steen voldoet zeer goed.

Onze haven voorbij.

Het tentoonstellingsschip *Fruland* van 22 duizend ton, varend voor rekening der *Fidelity Trust Company* van Baltimore zou 27 Januari uit New York vertrekken naar verschillende havens van Zuid Amerika, maar de haven van Curaçao zien wij op het vaarplan niet vermeld, wel La Guayra en Pto Colombia 't Is jammer!

Voor de armen.

De collecte voor de armen van Aruba, Bonaire en Curaçao, heeft ± 6000 Gld. opgebracht. Dit bedrag werd Donderdag door de Heeren der Commissie den Gouverneur aangeboden.

***

Van Z. E. den Minister van Koloniën heeft de Gouverneur telegrafisch bericht ontvangen, dat zich, in Holland, onder de hooge bescherming van H. M. onze geëerbiedigde Koningin, een comité heeft gevormd om gelden in te zamelen ten bate van de noodlijdenden op de benedenwindsche eilanden. Voorzitter van het comité is de oud-Gouverneur van Curaçao, Jhr. J. O. de Jong van Beek en Donk.

De C. Ort.

Hotel Americano.

Het nieuwe hotel, keurig en gerieflijk ingericht, is gisterenavond in gebruik genomen.

Wij wenschen den ondernemenden eigenaar, Don ALBERTO BADARACCO geluk met zijn verbouwing. Moge bij zich steeds verheugen in een stijgend succes.

Regenval.

Gedurende de Maand December:

	m.M.
Fort Amsterdam	38.
Westpunt	44.3
Plantage Siberië	13.
„ Kl. St. Martha	35.3
Dokterstuin	30.3
Hoffi Abao	26.1
Cas Chikitoe	24.
Sta. Maria	51.
Plantage Gr. St. Joris	13.
Wilhelmina-tuin	12.9
Sta. Rosa	15 5
Beekenburg	13.7
Noordkant	17.

Officieele berichten.

Aan den onderwijzer 3de klasse aan de Emmaschool alhier Jacob Muller, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

De geneeskundige bij den gouvernements-geneeskundigen dienst in de kolonie Curaçao G. R. Hopkins is op Aruba werkzaam gesteld.

Aan den Ontvanger, tevens Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op Aruba en Chef van het hulppostkantoor al daar C. P. de Haseth, is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend, en de klerk ten parkette van den Procureur-Generaal J. L. C. Monsanto is met diens functiën belast.

Aan den assistent loods van de St. Annabaai H. van der Hoeven, is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend; en de gepensionneerde havenmeester en loods J. S. Ludwig is met diens functiën belast.

C. F. C. v. d. Wall Arneman en C. L van de Gen zijn aangesteld tot hulpseiner bij de seinposten in het Waterfort en in het Fort Nassau.

Aan den districtmeester van het 4de district op Bonaire, J. L. J. C Cadieres, is veertien dagen verlof verleend; en de heer L. S. F. van der Dijs is met diens functiën belast.

E. V. Garcia, is tijdelijk benoemd tot kommies 2de klasse der belastingen.

Aan den marechaussée 1ste klasse H. R. Gearda, is tot herstel van gezondheid, een maand verlof verleend,

Aan den brigadier S. M. Bogerd, is tot herstel van gezondheid een maand verlof verleend.

Posterijen.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Martina Baak, Virginia Berjen, Elena Cachen p|c Debora Gallardo, Elisa Correa, Maltida Daal, Rosa Cruz da Costa Gomez, Christians Inn, Kenning, Rodalfina Panneflek, Harlet Pieters, Malteda Rodriguez, Ernesto Roosbaer.

Drukwerk: Abigael de Sola y hermanas.

Drukwerk zonder adres: The Granite State Free Press.

Dankbetuiging.

In dank ontvangen van den Uitgever van *De Curaçaosche Courant* een ALMANAK voor het jaar 1915, bevattende alle namen der in onze Kolonie vertoevende ambtenaren en officieele personen.

Ratten.

Gedurende de laatste 14 dagen werden in het fiscaalat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd: 45 ratten.

Uit de Naburige Republieken.

Sto. Domingo. Hoe de stemming in deze Republiek ten opzichte der Ver. St. van N. A. is, moge blijken uit de volgende zinsnede van een Hoofdartikel in *Listin Diario*, 5 Jan.:

„De reus, die ons bij den strot grijpt en op het punt staat ons te worgen, roept ons toe: Geeft mij uwe havens, uw douane-inkomsten, uwe openbare werken Talmt niet, want de honger zal uw metgezel worden, de schrikkelijkste ellende over uw nijverheid komen en geen vernedering zal u gespaard blijven."

Maar er is geen geld en Amerika biedt het aan

Het zal Sto. Domingo moeilijk vallen, dien steun te weigeren, het crediet elders is nu juist zoo heel groot niet 't Zal ten slotte wel moeten aannemen.

De inwendige rust is nog verre.

Gouverneur FELIU telegrafeerde van Puerto Plata, dat het volk ontevreden was over de aanstelling van nieuwe ambtenaren, terwijl allen, die niet tot de partij van JIMENES behoorden, werden ontslagen De Gouverneur had op aandringen der bevolking de in dienst zijnde ambtenaren gehandhaafd en vroeg om des lieven vredeswille goedkeuring van deze handelwijze.

Zeer correct en tevens flink werd hem geantwoord door het Opperbestuur, dat de President zijn benoemingen handhaafde, doch gaarne bereid was alle redelijke klachten aan te hooren en te onderzoeken, om daarna de gedane benoemingen te wijzigen.

De Horacisten zullen hiermede natuurlijk geen genoegen nemen. Er werd reeds gevochten te Catarey, waar de regeeringstroepen werden aangevallen.

Er is een plan in overweging om in de hoofdstad en in La Vega, of Santiago, en in Monte-Christi stations voor draadlooze telegrafie op te richten, de gegarandeerde afstand zal 1200 Mijl bedragen.

Drie Stations te gelijk; dat belooft wat!

Haïti. De berichten uit deze republiek zijn zeer tegenstrijdig. In *Listin Diario* van 14 Januari heet het, dat de revolutionaire troepen uit Juana Méndez naar Fort Liberté zijn getrokken en die plaats te vuur en te zwaard innamen.

De Gouvernements-troepen werden verslagen. Ook VALIER en andere belangrijke plaatsen, ja bijna het geheele Noorder-district is in handen der revolutie, welke steeds overwinnend voortrukt

In hetzelfde blad van 15 Januari lezen we een telegram van Monte Christi, dato 13 Januari:

De Consul van Haïti hier aangekomen van Port au Prince, verzekert, dat CHARLES LECONTE het volmaakt eens is met de tegenwoordige regeering; de eenige revolutie welke er bestaat, wordt gevormd door een afgescheiden groep in Juana Mendez, zonder geld. zonder wapens, zonder gezag noch leiding.

ORESTE en CHARLES ZAMOR zijn met hun gezellen in de Fransche legatie te Port au Prince, en niet in staat revolutie te maken. De ex-president ZAMOR ligt ziek te Kingstown op Jamaica. De algemeene toestand is zeer bevredigend."

Dato 18 Januari worden weder berichten openbaar gemaakt uit Comendader, waaruit blijkt, dat de Minister van Oorlog persoonlijk aan het hoofd gaat der troepen en met de revolutionairen is slaags geweest, bij Las Caobas, 15 en 16 Januari ll.

Mexico. De Nationale Conventie benoemde 18 Januari ll. Grl. GARZA tot waarnemend President. Bij proclamatie van 20 Januari daarop volgende verklaarde deze alles in het werk te zullen stellen om rust en vrede te herstellen.

Hij benoemde ook een nieuw Ministerie, dat aldus is samengesteld; ORTIZ RODRIGUEZ Buiteal Z; RODRIGUEZ GOMEZ Justitie; Grl. PALAFOX Landbouw; Zuicheme Binnenl. Z; Grl. SERWOS Oorlog; RORRAMOS O. Onderw; VASQUEZ CHAPINO Verkeer; CASTILLO, Financiën.

Buitenland.

Wat de Duitschers nog in Frankrijk bezetten.

Om zich rekenschap te geven van den vooruitgang der Fransche troepen sedert het begin van Sept. publiceeren de Fransche bladen een interessante statistiek.

Begin Sept. hielden de Duitschers, percentsgewijze uitgedrukt, het volgende grondgebied in Frankrijk bezet:

Departement du Nord, 80 percent van het grondgebied; Pas'de Calais 35 percent; Somme 50 percent; Oise 55 percent; Saine-et-Marne 20 percent; Aisne 100 percent; Marne 90 percent; Aube 7 percent; Ardennes 100 percent; Meuse 55 percent; Meurthe-et-Moselle 70 percent; Vogezen 20 percent.

Thans houden de Duitschers nog bezet:

Nord 60 percent; Pas-de-Calais 30 percent; Somme 16 percent; Oise 8 percent; Aisne 55 percent; Marne 12 percent; Ardennes 100 percent; Meuse 30 percent; Meurthe et Moselle 25 percent; Vogezen 2 percent.

In Seine-et-Marne en in Aube zijn er geen Duitschers meer.

De Franschen hebben dus ongeveer de helft van het vroeger bezette grondgebied van vijanden bevrijd.

Het Belgische leger in den aanval.

„En avant" is het Fransche wachtwoord. De Franschen dringen vooruit over heel de Westelijke linie. Onze Belgische troepen werken meest met de Fransche legers samen, wijl de Belgen het best de legerbevelen en de omgangstaal der Franschen verstaan. Reeds eenigen tijd was er plan, om langzaam doch zeker op te schuiven in het Noorden.

Hoe hooger de gevechtslinie kan verlegd worden, te beter. Het is 't doel der verbondenen niet, om met geweld een doorbraak ergens te bewerken, wel om langs heel het front een gestage opschuiving te bekomen. Ook langs de kust Zoo doenlijk, dient het eindpunt van ons front van Nieuwpoort hoogerop verlegd.

Men weet, hoe de Belgen reeds voor eenigen tijd Lombaertzijds heroverden, al konden ze geen krijgskundig voordeel van groote beteekenis er destijds mede bereiken. Het 5e regiment werd te Veurne daarvoor door den koning zelve geëerd, geridderd. In die zelfde richting zou nu een nieuwe poging beproefd worden. Die taak was weggelegd voor het Belgische leger in samenwerking met de Franschen. Als basis voor de krijgsbeweging diende 't stukgeschoten Nieuwpoort.

Intusschen, de inundatie biedt vele bezwaren. Ze heeft de Belgische linie gered, ze heeft den aanval der Duitschers, een aanval als van een dollen stier, gestuit, maar ze heeft ons gevechtsfront verkleind. In den beginne was dit winst. Waar onze bondgenooten nog niet in genoegzamen getale aanwezig waren, nam het water plotseling hun plaats in.

Ook nu bewijst de inundatie goede en uitnemende diensten, maar de keerzijde is toch ook, dat ze wederzijds ons belemmert in een voorwaartsche beweging. Ik kan op 't oogenblik geen uitvoerige beschrijving van de eigenlijke inundaties geven: de Fransche gazetten hebben er een schets van gegeven, die door Hollandsche gazetten is overgenomen, maar die evenmin deugt als de afbeelding, die onze Antwerpsche nieuwstijdingen over de Antwerpsche inundatie gaven. Genoeg zij, dat een voorwaartsche beweging bij Nieuwpoort nog mogelijk is. En deze is dan ook alreeds begonnen. Ze was voor den vijand blijkbaar een verrassing.

Bij Nieuwpoort heeft men Belgische en Fransche troepen saâmgetrokken. En vandaar ging het hoogerop in de richting van het in dezen oorlog befaamde Lombaertzijde. Daar mocht het hun gelukken de kuststrook te winnen. Geëindigd is deze krijgsverrichting, op dit oogenblik van wegzending, nog niet, maar alles duidt er op, dat onze troepen daar met goede uitkomsten strijden en het hunne er voor een groot deel zullen blijven bijdragen, voor een algeheel terugdrijven van den indringer.

De strijd in Vlaanderen.

De eigenaardige troepenbewegingen der Duitschers houden aan en niet minder hun geheimzinnigheid. Voortdurend vertrekken nieuwe troepenmassa's naar het Yser- en Yperenfront. 't Zijn manschappen, die als vrijwilliger geoefend zijn en nu voor 't eerst den strijd ingaan, meest jongelieden van 17—19 jaar, en voor het overige oude mannen.

Zoo kwamen te Brugge een 700 cavaleristen aan, die onmiddellijk werden doorgezonden naar Damme, tusschen Brugge en de Hollandsche grenzen, ter plaatse waar de verschillende kanalen elkander kruisen. Den volgenden dag arriveerde in Brugge een 1500 man infanterie, welke eveneens naar dezelfde plaats werd gezonden, zoodat de tweede verdedigingslinie Zeebrugge-Dudzeele-Damme-Gent nu zeer versterkt is, terwijl de troepen er doorgaan met loopgraven te maken.

Als men de activiteit ziet, welke de Duitschers aan deze linie toonen, dan zou men haast gaan meenen, dat ze een a. s. échec aan de Yser niet onmogelijk achten, wat overeenstemt met de verschillende kleinere vorderingen, die de geallieërden de laatste weken hebben weten te behalen.

Mogelijk ook beproeven de Duitschers juist heden een nieuwen grooten aanval in de streek Dixmuiden-Rousselaere en Kortrijk. 15 Dec. zijn daar hevige gevechten begonnen, die op het oogenblik nog met onbeslisten uitslag voortduren. Slechts het bombardement van Zeebrugge evenaarde het gedonder van het geschut, dat ook te Sluis op het oogenblik gehoord wordt.

Sinds 14 December mag geen enkele Nederlander, met welke papieren ook, aan dezen kant de grenzen meer passeeren; alleen enkele oudere mannen en sommige vrouwen mogen vanuit België naar Holland komen, doch slechts wanneer ze daar iets te maken hebben ter voorziening van levensmiddelen. Zoo kwamen onlangs te Watervliet 47 personen uit Brugge aan, en slechts 6 mochten de grenzen van Holland over. De „voorziening van levens middelen" is het mom, waaronder velen trachten voor goed naar Holland te vluchten, daar de toestand in Brugge zoo langzamerhand onhoudbaar wordt door het nijpend gebrek.

Aan de kuststreek heeft de werkelijke hongersnood reeds zijn intrede gedaan. Er is niets meer te verkrijgen en slechts een versterking der bezetting daar schijnt tot nog toe een honger-oproer verhinderd te hebben

De Belgische tegenstand aan de Yser.

De „Courrier de l'armée belge" geeft nu enkele bijzonderheden omtrent de operaties der Belgische troepen aan de Yser.

De Duitschers vonden aan de Yser geen versch leger tegenover zich. Het was de kern van het leger, uitgeput door den oorlog en zwak in getalsterkte. Twee en een halve maand hadden de Belgen bijna alleen te Luik, Namen, Leuven, Haelen, Aerschot, Mechelen, Termonde en Antwerpen tegen de Duitschers getreden en alleen, de verstrooide, doch niet overmeesterde, overblijfselen van het veldleger namen stelling achter de Yser na den terugtocht van de Schelde.

Volgens een Duitsch draadloos telegram, door de verbondenen onderschept, was de eerste Duitsche op marsch naar de Yser op 16 October slechts een verkenningtocht om te weten te komen, hoe de rivier verdedigd werd. De verdediging van het front van Dixmuiden tot de zee was toevertrouwd aan het Belgische leger en aan een brigade Fransche marine-soldaten, die echter geen kanonnen hadden. Op 17 October bombardeerden de Duitschers de linie over geheel hare lengte. Op 18 Oct. werd Dixmuiden, waar de marine-soldaten in stelling waren, niet aangevallen, doch de eerste Belgische divisie te Mannekensvere en de vier de divisie te Keyem werden uit hare vooruitgeschoven stellingen op den rechteroever van de Yser door een overmachtigen vijand verdreven. Gedurende den nacht van 18 op 19 Oct. deed de vierde divisie een tegenaanval en heroverde al de posities.

Op 19 Oct. werd de aanval met verdubbelde woede hernieuwd.

Te Lombaerdzijde werden drie opeenvolgende aanvallen door de tweede divisie afgeslagen, terwijl op den Belgischen rechtervleugel Beerst op de vierde divisie veroverd werd en Keyem verwoed werd aangevallen. Om de vierde divisie vrij te maken, werd aan de Fransche marine-soldaten en aan de vijfde Belgische divisie bevel gegeven de linie Beerst-Vladsloo aan te vallen. Deze aanval begon met het vallen van den nacht en bereikte de eerste huizen van Beerst en het dorp Vladsloo, doch op dit oogenblik werd het oprukken van sterke vijandelijke troepen uit Rousselaere gemeld, en de Fransch-Belgische verbondenen waren genoodzaakt naar hunne vroegere posities terug te trekken. Dien nacht kwam Keyem aan de Duitschers. Gedeeltelijk om de Belgen te helpen, werd het eerste Engelsche legerkorps dien dag naar Yperen gezonden.

Op 20 Oct. werd een hevige kanonnade door kanonnen van ieder kaliber geopend op de Belgische linie. Een boerderij in de linie van de tweede divisie werd door de Duitschers genomen, door de Belgen heroverd en tenslotte wederom verloren. Dixmuiden werd verwoed aangevallen, doch de Duitschers werden met zware verliezen door de Fransche marine-soldaten en een Belgische brigade teruggeslagen, terwijl een vernieuwde nachtelijke aanval niet méér succes had. Heel den nacht van 20 op 21 Oct. werd het bombardement voortgezet. Bij het aanbreken van den dag op 21 Oct. vielen de Duitschers opnieuw Dixmuiden aan en werden opnieuw teruggedreven, terwijl om vijf uur in den namiddag een gecombineerde aanval op Dixmuiden en Schoorbakke evenmin succes had.

De Belgen, die sedert het begin van den aanval op Antwerpen voortdurend hadden gemarcheerd en gevochten, waren nu zeer uitgeput. Op 22 Oct. vielen de Duitschers Tervoete aan en zetten voor het eerst vasten voet op den linkeroever van de Yser. Een eerste tegen-aanval van de eerste Belgische divisie mislukte, doch een tweede aanval dreef de Duitschers in en over de rivier. Het succes was echter niet blijvend, want versche Duitsche troepen vernieuwden dien nacht den aanval en namen Tervoete.

Op 23 October kwamen de eerste Fransche versterkingen, nl. de 42ste divisie in stelling. Zij trokken met moeite onder hevig vuren door Nieuwpoort en drongen door tot de linie Bamburg—Lombaerdzijde, waar de troepen van de tweede Belgische divisie werden afgelost. Doch inmiddels was de toestand op het front van de eerste en vierde Belgische divisie slechter geworden. De Duitschers zetten groote troepenmachten over de rivier en dreven de Belgen terug, die langzaam onder den druk terugweken en bij het vallen van den nacht een tweede positie bezetten over de kromming van de rivier tusschen Schoorbakke en Tervoete. Deze laatste poging maakte de uitputting der Belgische troepen volkomen, en in de volgende gevechten kwam de voornaamste rol aan de Fransche 42ste divisie en de marine-soldaten.

Gedurende den nacht van 23 op 24 October werden niet minder dan veertien aanvallen op Dixmuiden gedaan, welke echter alle door de marinesoldaten en de Belgische troepen werden afgeslagen. Van 23 tot 30 October verdedigden de Belgen, de 42ste divisie, de marine-soldaten en enkele bataljons Fransche territorialen voet voor voet den grond tusschen de Yser en den spoorweg van Nieuwpoort naar Dixmuiden, een linie, welke de meest wanhopige aanvallen van den vijand niet konden breken. Slechts éénmaal bezetten de Duitschers Ramscapelle, ten Westen van de spoorlijn, doch zij werden door een hevigen aanval van generaal Grosetti's prachtige 42ste divisie, de tweede en gedeelten van de derde Belgische divisie er uit geworpen. Na dezen datum noodzaakte langzamerhand de inundatie van de Yservallen den vijand bijna al het gewonnen terrein te verlaten, zijn dooden en gewonden en veel oorlogsmateriaal, waarbij twee zware kanonnen achterlatende.

Door deze schoone verdediging, die aan de troepen en de bevelhebbers, die er aan deelnamen, hooge eer bracht, deden de Belgen aan de zaak der geallieërden een buitengewonen dienst. Op een kritiek oogenblik, terwijl de Engelschen meer naar het Zuiden om hun leven vochten, hield het Belgische leger, hoe ook verstrooid, bijna zonder hulp zeven dagen lang belangrijke Duitsche troepenmachten vast en bracht den vijand zware verliezen toe. De Belgen verloren gedurende deze worstelling een vierde hunner manschappen, terwijl de verliezen van de Fransche marine-soldaten en Grosetti's 42ste divisie minstens even hoog waren.

Adriaan Laclé y Esposa

tienen el gusto de participar a sus amigos y relacionados que su hijo

Adriaan Amadéo

ha contraido esponsales con la Senorita

Hendrika Sofia Arends

3—2 *Aruba Enero 5 de 1915.*

Rudolfo M. Arends y Esposa

tienen el gusto de participar a sus amigos y relacionados que su hija

Hendrika Sofia

ha contraido esponsales con el Senor

Adriaan A. Laclé

Aruba Enero 5 de 1915.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 23 JAN. — 6 FEB.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Pr der Nederl	N C v Baaren	22 Jan	New-York	28 Jan.	Amsterdam
Philadelphia	H Hichborn	27 „	La Guayra	27 „	New-York
Merida	A Johanson	27 „	Maracaibo	27 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	30 „	New-York	30 „	Maracaibo
Merida	A Johanson	1 Febr.	Maracaibo	1 Febr.	La Guayra
Merida	A Johanson	3 „	La Guayra	4 „	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	4 „	Maracaibo	4 „	New-York
Caracas	Furst	4 „	New-York	4 ,	La Guayra
Savoia	G Debarbieri	26 Jan.	Génova	26 Jan.	Colón
Nemesis	Lindsay	24 „	Galveston	?	?
Phosphaat	Harms	24 „	Aruba	x	
Matador	Frank	24 „	Liverpool	25 „	Liverpool
Virginia	Jeffrey	26 „	La Guayra	27 „	Colon
Albergen	A Barends	28 „	New Orleans	30 „	Rotterdam

Schoeners.	Aankomst	van	Schoeners.	Vertrek	naar.
Juan Luis H	23 Jan	Aruba	*Gacela H*	28 Jan.	Maracaibo
Jane H	28 „	Aruba	*Rosa Maria H*	21 „	Aruba
Alix V	24 ,	Aruba	*La Providencia*	23 „	Pto Cabello
Juan Luis H	25 „	Aruba	*Juan Luis H*	26 „	Aruba
Hirondelle H	25 „	Maracaibo	*Maria H*	25 „	Maracaibo
Refugio H	25 „	Aruba	*Carlota H*	25 „	Maracaibo
Honoria D	26 „	Sto Dom.	*Refugio H*	26 „	Aruba
20 de Julio C	26 „	Rio Hacha	*Silfide H*	26 „	Bonaire
Diana V	26 „	Maracaibo	*Rosa Maria H*	27 „	Aruba
Rosa Maria H	26 „	Aruba	*20 de Julio V*	29 „	Rio Hacha
Clicia V	27 „	Maracaibo	*Camia*	29 „	Maracaibo
Pluma de Oro V	27 „	V. de Coro	*Merc. Maria*	29 „	Sto Domingo
Meteor H	27 „	Barbados	*Abeona H*	30 „	Maracaibo
Estelle H	28 „	Isl Barlov.			
Argo H	29 „	Barbados			
Frieda H	30 ,	Maracaibo			